

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélet**

Az ügy száma: Kfv.III.37.565/2017/5.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

A felperes: . felperes neve
 ()

Képviselője: dr. Faragó Ágnes ügyvéd
 ()

Az alperes: alperes neve
 ()

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya:	könyvvizsgálói	minőség-ellenőrzési	vizsgálat
tárgyában hozott		közigazgatási	határozat
felülvizsgálata			

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Fővárosi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.32.168/2016/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.32.168/2016/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 173/B. § (1) bekezdése alapján az alperes minőség-ellenőrzési eljárást folytatott le a felperes kamarai tag könyvvizsgálónál. A könyvvizsgálói közfelügyeleti feladatokkal összefüggő tevékenységek szabályozásáról szóló 28/2013.(VI.29.) NGM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 4. § (5) bekezdése szerint a hatóság a felperest a helyszíni ellenőrzés előtt 10 nappal korábban értesítette, a vizsgálatot a kijelölt ellenőr és közreműködő minőségellenőr 2015. november 16. napján a hatóság hivatali helyiségében végezte el. Az ellenőrzés alá vont könyvvizsgálati megbízások a (a továbbiakban: Nyrt.) 2014. december 31-el végződő üzleti évre vonatkozó egyedi éves és IFRS konszolidált (összevont) éves beszámolóira és az Nyrt. „fa” 2015. február 19-re vonatkozó, tevékenységet lezáró éves beszámolóira vonatkoztak.
- [2] Az ellenőrzés eredményeként az alperes a 2016. január 25-én kelt NGM/2544/2015. számú határozatával a lefolytatott minőség-ellenőrzési eljárást „nem felelt meg” eredménnyel zárta. A zárójelentésben és a vizsgált dokumentumokban foglaltak figyelembevételével a felperes könyvvizsgálót 3 évre eltiltotta a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától. A határozat indokolásában részletesen ismertetette a Nyrt. 2014. évi éves beszámolóval és az IFRS konszolidált beszámolóval kapcsolatos megállapításokat, amelynek eredményeként rögzítette, hogy a felperes megszegte a 200, 220, 230, 240, 300, 315, 330, 450, 500, 501, 505, 520, 550, 560, 570, 580 és 700 könyvvizsgálói standardokat. A felperes súlyosan sértette a ISA 566, 7, ISA 576, 21, illetve az ISA 700 könyvvizsgálói standardpontokat. A Nyrt. „fa.” 2015. évi tevékenységét lezáró éves beszámolóval kapcsolatos megállapítások eredményeként megállapította, hogy a felperes súlyosan megszegte ugyanezen könyvvizsgálói standardokat. A hatóság a Rendelet 8. § (4) bekezdés c) pontja értelmében „nem felelt meg” minősítéssel zárta a hatósági ellenőrzést, a határozatát a Kkt. 173/C. § (5) bekezdésére tekintettel az ellenőr zárójelentésében, a vizsgálat dokumentumaiban, valamint a könyvvizsgáló észrevételeiben foglaltak figyelembevételével hozta meg. A minőség-ellenőrzési eljárással összefüggésben megtett intézkedés megállapításánál figyelembe vette a könyvvizsgáló által elkövetett könyvvizsgálati hibák számát és súlyosságát, valamint azt, hogy azokat közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó megbízásainak könyvvizsgálata során vétette.

A kereset és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, jogszabálysértés miatti megváltoztatását, a könyvvizsgálói tevékenységtől való három éves eltiltás törlését kérte. Álláspontja szerint az alperes a határozathozatal során megsértette a

közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) eljárási alapelveit, nem vette figyelembe valamennyi rendelkezésére álló bizonyítékot, illetve nem a súlyuknak megfelelően értékelte azokat. Hivatkozott arra, hogy a könyvvizsgálói tevékenysége során több cégnél végez könyvvizsgálói tevékenységet, így az ettől történő eltiltás súlyos, helyrehozhatatlan hátrányt jelent az érintett társaságoknak. Álláspontja szerint az alperes több eljárási szabálysértést is elkövetett, a megbízólevél helytelen megjelölést tartalmazott, a vizsgálat alanya helytelenül került megnevezésre. Titoktartási nyilatkozatot csak szakértő minőségellenőr tett, az ellenőrzés vezetője nem, és vitatta a szakmai részre vonatkozó megállapításokat is. Kifogásolta, hogy a legsúlyosabb szankció alkalmazására került sor annak ellenére, hogy a fegyelmi bizottság még nem hozott a felperes terhére elmarasztaló határozatot. Nem írták le tételesen a súlyosbító és enyhítő körülményeket. Nem vitatta, hogy a IFRS könyvvizsgálói minősítéssel nem rendelkezett, azonban álláspontja szerint ez nem értékelhető olyan súlyos kötelezettségszegésként, ami indokolttá tenné a három évre történő eltiltást. A határozat indokolása nem okszerű, nem valós, két kötelezettségszegés miatt súlyos szankcióval élt az alperes. Az egyik az előírt képesítés hiánya, a másik, hogy a vizsgált könyvvizsgálói dokumentáció rendkívül hiányos volt, gyakorlatilag nem létezett. Ezzel szemben 177 oldal terjedelmű könyvvizsgálói dokumentáció állt rendelkezésre. Ennek helyes elemzésével, értékelésével az alperes nem juthatott volna olyan következtetésre, hogy az IFRS minősítés hiánya, valamint a könyvvizsgálói dokumentáció nem léte indokolná az alkalmazott szankciót. Kifogásolta, hogy az ellenőrök sem rendelkeztek IFRS-es minősítéssel, így ezen minősítéshez tartozóan megállapításokat nem tehettek volna megfelelő szakmai képzettség és gyakorlat hiányában.

[4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

[5] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Kkt. 32. § (1) bekezdésére, 33. § (1) bekezdés i) pontjára hivatkozva megállapította, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási iratanyag alapján az alperesi hatóság ezen jogszabályhelyeket nem sértette meg, a zárójelentés és észrevételek, az iratanyagok teljes körű figyelembevételével hozta meg határozatát. A felperesnek azon hivatkozására, hogy az ellenőrzés vezetője nem tett titoktartási nyilatkozatot, a bíróság megállapította, hogy ilyen kötelezettsége nem volt, miután a minőség-ellenőrzési eljárást lefolytató az alperes Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Főosztály felügyeleti referenseként kormányzati jogviszonyban állt és a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapján csak a közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalónak kell

írásbeli titoktartási nyilatkozatot tenni. Ilyen követelmény a kormánytisztviselőkkel szemben nem áll fenn, miután az alkalmazásukhoz tartozóan titoktartási kötelezettségük van.

- [6] Hangsúlyozta a bíróság, hogy az alperes eljárására irányadó Kkt., valamint a Rendelet hiánypótlási lehetőséget nem ír elő, így az eljárás során az alperesnek nem volt olyan, a felperes felé irányuló hiánypótlás-felhívási kötelezettsége, amelyet elmulasztott volna. A felperesnek az észrevételek benyújtásakor jogszabályi lehetősége volt az esetleges hiányok pótlására, azonban ezzel a felperes - a rendelkezésre álló adatok szerint - nem élt. A Rendelet 7. § (5) bekezdésének alkalmazásával a felperes könyvvizsgálati dokumentumáról másolat készült, melyet a dokumentum-jegyzék megnevezésű nyomtatványokon írtak szerint igazoltan vett át az alperes. A felperes aláírásával igazolta, hogy ennél több dokumentációval nem rendelkezik az ellenőrzés tárgyát képező két könyvvizsgálati megbízással kapcsolatban.
- [7] A felperesi könyvvizsgálati tevékenység tekintetében az alperes vizsgálta a vállalkozás folytatásának elvével kapcsolatos megállapítást, ennek eredményeként feltárássra került, hogy a könyvvizsgálati dokumentáció egyetlen ellenőrző listát tartalmazott, amelyen nem került feltüntetésre az a felperes által, a perben hivatkozott információ, mely szerint a vállalkozás folytatás elvének vizsgálatakor figyelemmel kellett volna lenni arra, hogy kormányzati szintű tárgyalások folyamatban voltak 10 atomerőműhöz nehéz-beton szállítására vonatkozóan és térségében. Miután a könyvvizsgálói feladatok ellátása során a könyvvizsgáló dokumentációja erre vonatkozó releváns információt nem tartalmazott, így a perbeli felperesi hivatkozás ellenére ily módon, ez okból sem volt jogszabálysértő az alperes határozata. A felperes maga is elismerte, hogy a Nyrt. „f.a.” 2014. évben nem működött, tevékenységéből árbevételt nem szerzett, tehát a vállalkozás folytatásának elve évek óta nem érvényesült. A vállalkozás folytatása általános számviteli alapelv, amelynek érvényesülését az 570 könyvvizsgálói standarddal összhangban kell értékelni. A vállalkozás folytatásának elvét a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) 15. § (1) bekezdése is tartalmazza, ennek a Nyrt. egyik vizsgálati évben sem felelt meg.
- [8] A felperes eljárási kifogásaihoz tartozóan a bíróság megállapította, hogy a Rendelet 4. § (5) bekezdése betartásra került, a helyszíni ellenőrzés előtt 10 nappal értesítést küldött az alperes .
- [9] A Kkt. 173/B. § (6) bekezdése tartalmazza, hogy az ellenőröknek milyen feltételeket kell teljesíteniük, hogy az ellenőri tevékenységet végezhessek, amely ellenőrzést végezte, a minőség-ellenőrzés dátuma 2015. november 16-a volt. Megállapította a bíróság, hogy a felperes által kibocsátott könyvvizsgálói jelentés, valamint annak alperesi ellenőrzését megelőző időszakban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.32.798/2015. számú ügyben

13. sorszám alatt 2016. június 28-án kelt ítéletében rögzítette, hogy ellenőr pénzügyi és számviteli végzettséggel és mérlegképes könyvelői szakképesítéssel rendelkezik, részt vett a Könyvvizsgálói Közfelügyelet Nemzetközi Szervezete IFIAR által szervezett minőség-ellenőrzési továbbképzésen. A Kkt. 173/B. § (6) és (7) bekezdése a minőség-ellenőrzési eljárásban résztvevő ellenőrrel szemben támasztott függetlenségi és szakmai követelményekről rendelkezik. A bíróság álláspontja szerint megfelelt a törvényi feltételeknek, és rendelkezett könyvvizsgálói-közfelügyeleti ellenőrzési tapasztalattal, ez okból sem volt az alperes határozata jogszabálysértő.

- [10] Az alperesi minőség-ellenőrzési eljárás a felperes kamarai tag könyvvizsgálóra irányult, pontosan rögzítette a felperes által kiadott könyvvizsgálói jelentéshez tartozó megállapításokat. A könyvvizsgálói dokumentáció rendkívül hiányos volt, nem tartalmazott főlapokat, munkalapokat, nem tartalmazta a könyvvizsgálói eljárások célját, módszerét, eredményét és az azok alapján levont következtetéseket. Nem készítette a felperes az ellenőrzéshez bemutatott dokumentációk szerint elemzéseket, megbeszélésekről jegyzeteket, a könyvvizsgálói dokumentáció nem tartalmazott nyilatkozatokat a vezetéstől, harmadik felektől érkezett egyenleg megerősítő leveleket 2015. évben, a 2014. éves időszakban pedig a könyvvizsgáló felperes nem szerzett elegendő és megfelelő könyvvizsgálói bizonyosságot a társaság pénzügyi kimutatásai vonatkozásában. Ezeket nem vette figyelembe a független könyvvizsgálói jelentés kibocsátása során, minősítés nélküli véleménnyel ellátott, független könyvvizsgálói jelentés kibocsátásához szükséges tartalmi vizsgálat elvégzése nem volt igazolt. A Nyrt. esetében mindösszesen 6,33%, a Nyrt. „f.a.” esetében 6,29% lett a könyvvizsgálói közfelügyeleti feladatokkal összefüggő tevékenységek szabályozásáról szóló vizsgált beszámolókról készült kérdőívek alapján az „igen” válaszok aránya. A hatóság az ellenőrzés során a könyvvizsgálói megbízások terén súlyos szakmai hibákat állapított meg, melyeket a közigazgatási iratanyag alátámasztott.
- [11] Az IFRS könyvvizsgálói minősítésének hiányát a felperes maga is elismerte, azt szakmai önéletrajza is igazolta. Ennek következtében a Számviteli tv. 10. § (5) bekezdésében írtak alapján nem adhatott volna ki könyvvizsgálói jelentést a tárgyi két időszakra a vizsgálattal érintett körben, a 2014. január 1-től hatályos törvényi rendelkezés értelmében tehát a felperes jogosultság hiányában adott ki ilyen könyvvizsgálói jelentést. A felperesi könyvvizsgálói jelentések ez okból sem feleltek meg a jogszabályi követelményekhez. Ebből következően a bíróság a minőség-ellenőrzés során alkalmazható szankciók közül a legsúlyosabb szankció alkalmazását indokoltnak tartotta. A további szakértői bizonyítást szükségtelennek értékelte, azon indokkal, hogy az ügy további tisztázását az nem eredményezhette volna, ezért a felperes keresetét a határozat jogalapja tekintetében elutasította.

- [12] A szankciók alkalmazása körében a bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ára utalt és megállapította, hogy az alperes az általa alkalmazott szankciót mérlegelési jogkörében szabta ki, a szankció a megállapításokkal arányos volt, a rendelkezésre álló tényeket okszerűen értékelte az alperes, határozatában mérlegelésének körülményéről, a figyelembe vett szempontokról számot adott, így az nem volt jogszabálysértőnek tekinthető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérte a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Fenntartotta, hogy az alperes a tényállást nem tárta fel kellő mértékben, a rendelkezésére bocsátott 177 oldal terjedelmű könyvvizsgálati dokumentáció vizsgálatára iratellenesen tette azon megállapítást, hogy a könyvvizsgálatot nem végezte el. A közigazgatási hatóság a Ket. 50. § (1) bekezdése alapján köteles a tényállást tisztázni, ha ehhez a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, bizonyítási eljárást lefolytatni. Ezt mulasztotta el az alperes. A Ket. 72. § (1) bekezdés ea) pontja szerint köteles a határozat indokolását elkészíteni, azonban ezen jogszabályhelyek megsértése okán a rendelkezésre álló könyvvizsgálati dokumentációt nem értékelte helyesen, így jogszerű döntést sem hozhatott. Az alperes határozatában tett megállapítások helytelenségét kizárólag szakértői bizonyítás elrendelésével tudta volna igazolni, ezért indítványozta a szakértő kirendelését, amit a bíróság elutasított. Ez súlyosan sértette a Pp. 164. § (1) bekezdésében biztosított jogát. A bíróság ítélete elfogadta az alperes megállapításait, azaz azt, hogy a könyvvizsgálati megbízások során súlyos szakmai hibákat vétett. Álláspontja szerint a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy az e körben levont következtetései helytállóak legyenek, ezzel a Pp. 221. § (1) bekezdésének szabályait is megsértette.
- [14] Kifogásolta a felperes, hogy a bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta azon körülményt, hogy az alperes az IFRS könyvvizsgálói minősítés nem-létéből következően állapított meg vele szemben számtalan kötelezettségszegést. Az alperesi képviselő tárgyaláson tett nyilatkozata szerint teljesen mindegy, hogy milyen könyvvizsgálói jelentést készített, a kötelezettségszegést azzal követte el, hogy nem adhatott volna ki egyáltalán könyvvizsgálói jelentést. A közigazgatási határozat indokolása szerint számtalan könyvvizsgálati standardot megsértett, a kötelezettségszegései olyan súlyosak, hogy emiatt el kellett tiltani a könyvvizsgálói tevékenységtől. Valójában hiányozott az IFRS minősítése, ami az ellenőrzést végző személyeknek sem volt meg. Gyakorlatilag ennek az egy hiányosságnak az okán állt elő számtalan megállapítás vele szemben, amit maga az alperes sem vitatott. Fenntartotta, hogy a

vizsgálatot végző személyek végzettsége a Kkt. 173/B. § (6) bekezdés szerint nem jelent megfelelő szakmai végzettséget.

- [15] A megállapított szankció tekintetében a Kkt. 173/C. § 7b) pontjának sérelmére hivatkozott. Álláspontja szerint a jogszabály 196. § (1) bekezdése számtalan intézkedést sorol fel, aminek alkalmazására a hatóságnak lehetősége lett volna.
- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.
- [19] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [20] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy az alperes eljárása során tényállás tisztázási [Ket. 50. § (1) bekezdés] és határozatának indokolási [Ket. 72. § (1) bekezdés] kötelezettségét sértette meg, ezért hozott jogszabálysértő határozatot.
- [21] Megállapította a Kúria, hogy helyesen foglalt állást a bíróság a tekintetben, hogy az alperes eljárásában a felperes által megjelölt tényállás-tisztázási hiányosságok nem voltak rögzíthetők és a határozatának indokolása is megfelelt a Ket. idevonatkozó előírásainak. Ezen okból - azaz eljárási jogszabálysértés miatt - csak akkor lett volna helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat és a bírósági eljárásban sem orvosolható. A Kúria álláspontja szerint a felperes által megjelölt eljárási jogszabálysértéseket az alperes nem követte el, így a határozat hatályon kívül helyezésére ezen okból nem kerülhetett sor.
- [22] Az ügy érdemét illetően a felperes felülvizsgálati kérelmében is állította, hogy elmarasztalására kizárólag amiatt került sor, hogy a könyvvizsgálati jelentések készítése során az IFRS minősítése hiányzott. Ennek nem-létéből következően állapított meg vele szemben számtalan kötelezettségszegést az alperes és rögzítette, hogy nem adhatott volna ki a tárgyi ügyben egyáltalán könyvvizsgálói jelentést. A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy az ellenőrzést, vizsgálatot végző személyek végzettsége sem felelt meg a Kkt. 173/B. §-ban foglalt követelményeknek.
- [23] A Kúria egyetértett a bíróság azon okfejtésével, hogy a minőség-ellenőrzési eljárásban résztvevő ellenőrök végzettségével és

felkészültségével kapcsolatos felperesi állítás megalapozatlan volt, az ellenőrök mindenben megfeleltek a Kkt. 173/B. § (6) és (7) bekezdéseinek, amely az ellenőrrel szemben támasztott függetlenségi és szakmai követelményekről rendelkezik.

- [24] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes határozatában részletesen felsorolta, hogy a felperes mely könyvvizsgálói standardok rendelkezéseit nem tartotta be. Ehhez képest nem volt megalapozottnak tekinthető azon érvelése, hogy elmarasztalása kizárólag az IFRS minősítés hiányán alapult. A könyvvizsgálói tevékenység végzésére vonatkozó jogszabályi rendelkezések és a könyvvizsgálati standardok egyértelmű iránymutatást adnak arra vonatkozóan, hogy a felperesnek a könyvvizsgálat során milyen könyvvizsgálati eljárásokat kellett volna végrehajtania ahhoz, hogy elegendő és megfelelő bizonyosságot szerezzen a könyvvizsgálói vélemény megfogalmazásához. A perben rendelkezésre állt közigazgatási iratanyagból szakértő kirendelése nélkül is megállapítható volt, hogy a felperes a könyvvizsgálói beszámolójának elkészítése során nem felelt meg a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ez egyértelműen kitűnik a vizsgálati zárójelentésből és az alperesi határozat indokolásából is.
- [25] A felperes maga is elismerte, hogy nem rendelkezett IFRS minősítéssel. A Számviteli Tv. 10. § (5) bekezdése előírásának sérelmével úgy látta el nemzetközi számviteli standardok (IFRS-ek) alapján összeállított pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatát, hogy az ehhez szükséges minősítése nem volt meg. A Számviteli tv. ezen rendelkezése előírja, hogy azon gazdálkodó esetében, amely a 9/A. §, valamint a (2) és (3) bekezdés alapján az IFRS-ek szerint állítja össze éves beszámolóját, összevont (konszolidált) éves beszámolóját, - e törvény, valamint a külön jogszabályok könyvvizsgálatra vonatkozó meghatározott feltételein túlmenően - a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói feladatok ellátására csak akkor adható kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég részére megbízás, ha a kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég rendelkezik IFRS-es minősítéssel. Tekintve, hogy a felperes ezzel nem rendelkezett, így eljárása mindenképpen jogszabálysértőnek volt tekinthető. Ennek jogkövetkezményét az alperesnek le kellett vonnia.
- [26] Ugyanakkor az is megállapítható volt, hogy a felperes a Rendelet 3. számú melléklete alapján a Nyrt. 2014. évi és a Nyrt. „f.a.” 2015. évi éves beszámolóiról kitöltött egy-egy darab kérdőívet. Az Nyrt. esetében 6,33%, az Nyrt. „f.a.” esetében 6,29% lett a kérdőív alapján az „igen” válaszok aránya. A kérdőív alapján amennyiben az „igen” válaszok aránya az összes válaszhoz viszonyítva 90% vagy a fölötti, akkor az egyedi megbízás minősítése „megfelel”. Amennyiben 70% és 90% között van, a minősítés „megjegyzéssel megfelel”, 70% alatt pedig „nem felel meg”. Ezen eredményekből is kitűnik, hogy a felperes az ellenőrzés tárgyát képező könyvvizsgálati megbízások során rendkívül súlyos, szakmai hibák sorozatát vétette.
- [27] A felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán kiemeli a Kúria,

hogy az alperes határozata a szankció alkalmazás és megválasztás körében mérlegelési jogkörben született, ezért annak felülvizsgálatára a Pp. 339/B. § volt irányadó. E körben a Kúria megállapította, hogy a bíróság ezen törvényi követelményeknek megfelelően végezte el az alperesi határozatban foglaltak felülvizsgálatát és okszerűen jutott azon következtetésre, hogy az alperes határozata megfelel ennek, az alperes ugyanis eljárása során a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

- [28] A fentiekből következően a „nem felelt meg” minősítés a vizsgálati megállapításokon alapult és ennek következményeként a könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától 3 évre történő eltiltás sem indokolatlan, sem aránytalan intézkedésnek nem minősült. Az alperes határozata indokolásában megokolta azt, hogy az intézkedés megválasztásakor mi volt az, amit figyelembe vett, az megfelel az alperes által is hivatkozott, idevonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek.
- [29] A Kúria álláspontja szerint a bíróság részletesen vizsgálta és értékelte eljárása során a felperesi kifogásokat az alperesi döntéssel szemben és a jogerős ítélet indokolásában a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelő megokolását adta döntésének. Az alperes határozata nem volt jogszabálysértőnek tekinthető, ezért a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében annak hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.
- [30] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] A Kúria felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [32] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [33] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

Budapest, 2018. június 5.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
bíró **Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk.**

A kiadmány hitel  l:

tisztviselő